הקשיבו לשורדים האחרונים

ניצול שואה בודד חוזר למרתף ברומניה, שבו הסתתר עם סבתו, בבית משפחה נוצרייה. על כוח האמונה ועל החובה לזכור ולשמוע את הניצולים

" בלי האמונה לא הייתי כאן. גם הוריי ניצלו בנס מופלא". רן נזר

תעודת זהות. רן נזר, יליד רומניה, בן 81, כיום תושב ירושלים. ניצול שואה בודד. בשנים האחרונות הכיר קבוצת צעירים מתנדבים מירושלים ומצא בהם תחליף למשפחה קרובה. הוא כואב את מצבם של ניצולי השואה, ומבקש לדבר עליהם.

הסבתא. הייתי ילד קטן בימי השואה, אך צרובים בזיכרוני היטב רגעים מסוימים. רומניה של הימים ההם הייתה בעלת ברית של גרמניה הנאצית. מאות־אלפי יהודים נרצחו באזורים שבשליטתה. רבים נלקחו למחנות עבודה, ומי שלא הצליח לעמוד בתנאים הקשים שולח למחנות ההשמדה. סבתי לקחה אותי בחסותה, לאחר שהוריי נלקחו למחנה העבודה.

הישרדות. לסבתא הייתה חברה קרובה, נוצרייה. היא הסכימה להסתיר אותה ואותי במרתף ביתה. כך ניצלנו מהנאצים. לעיתים סבתא הייתה מעירה אותי באמצע הלילה, ומוציאה אותי מהמרתף בשקט מוחלט, שאוכל לנשום קצת אוויר צלול. לפעמים סבתא הייתה יוצאת מהמרתף בניסיון להשיג קצת אוכל בעבורנו.

אמונה. בלי האמונה לא הייתי כאן. השליחה של הקב"ה להצלתי הייתה כמובן סבתי, ששמרה עליי כל תקופת המלחמה, עד שהתאחדנו מחדש עם הוריי, שניצלו בנס מופלא. עברנו טרגדיות רבות במשפחה. סבי, למשל, שהיה גיבור מלחמה של הצבא הרומני ואיבד רגל באחד הקרבות, נורה בידי הנאצים לאחר שנכנסו לעיר מגוריו. השם ייקום דמו.

בר־מצווה. את יום הולדתי השלוש־עשרה ציינתי בימי השלטון הקומוניסטי. שאלתי את סבתא מה עושים ביום הזה, שכן הכרתי את המושג 'בר־מצווה', והיא השיבה שאין לנו אפשרות לחגוג זאת כראוי, מפחד המשטר. היא הסבירה לי בקצרה את משמעות היום. אחרי שהתחתנתי זכיתי להניח תפילין, וגם במהלך שירותי הצבאי בארץ הנחתי תפילין.

עלייה. זכיתי לעלות לארץ בהיותי בן שבע־עשרה, עם הוריי וסבתי. עברנו לקיבוץ ובהמשך לירושלים, וכאן אני מתגורר עד היום. לחמתי במלחמות ששת הימים ויום הכיפורים כרב־סרן בצנחנים.

תרופות. להיות ניצול שואה בודד זה אתגר יום־יומי. יש תרופות שאני זקוק להן, ולצערי אינן בסל הבריאות ואין לי אפשרות לקנותן.

מתנדבים. זכיתי להכיר צעירים נחמדים מאוד, שגיבש אותם הרב דוד אור, שליח חב"ד במכללות אקדמיות בירושלים, במסגרת יוזמה נפלאה של 'גט חסד', המבקרת קשישים בביתם, בדגש על ניצולי שואה. מאז שהכרתי אותם חיי השתנו. הם באים אליי בתדירות, מדברים איתי, משמחים אותי ומסייעים לי. למשל, את התרופות שעליהן דיברתי – התחילו הם לקנות לי.

יום הולדת. הצעירים גם מתקשרים אליי תכופות, לברר אם אני זקוק לעזרה כלשהי, ובכלל הם שמחים לדבר איתי. אין לי כבר בארץ שום קרוב משפחה; כולם נפטרו. הצעירים האלה הם המשפחה שלי. לפני שנה, כשחגגתי שמונים, נדהמתי לראות ארבעים אנשי מג"ב נכנסים לביתי. אחר־כך נודע לי ששניים מהם הם גם אלה שמתקשרים אליי בקביעות. זו הייתה חגיגת יום ההולדת המרגשת ביותר שחוויתי בחיי.

הפתעה. הסטודנטים ביקשו שאבוא למכללה, לספר את סיפורי האישי. חשבתי שאפגוש שם עשרה סטודנטים. פתאום אני רואה מולי יותר ממאה וחמישים צעירים. נדהמתי לחלוטין. שיתפתי אותם בסיפור חיי, בנס הצלתי, במסירות של הסבתא, בהקרבה של הוריי. זה ממש עניין אותם.

המלחמה. יש לי הרבה דברים טובים לומר על הצעירים שנלחמים בכוחות הרשע, אבל כניצול שואה כואב לי בכל פעם מחדש לקרוא על עוד צעיר שנופל בקרב. אנחנו צריכים לנצח את האויב במהירות ולסיים את המלחמה, כשידינו על העליונה.

ניצולים. ניצולי השואה מתמעטים והולכים. צריך לזכור אותם לא רק בימים המציינים את השואה. אבקש מכלל הציבור להתעניין בהם ולהקשיב לזיכרונותיהם. לא ירחק היום ולא יהיה כאן מי שיעביר את הזיכרונות האלה. אם אתם לא תקשיבו ותשמעו, מי יעשה זאת?

בשיחה עם צעירים. "זה ממש עניין אותם"

מגדל

בדקת פרשת

עברת את גיל 60 ורוצים להתחיל לקבל קצבה?
גפן בסד בשיתוף מגדל מעניקה לכם ייעוץ תכנון פנסיוני ללא עלות בשווי אלפי שקלים, שיעזור לכם לפרוש בראש שקט.

לא פורשים לפני שבודקים!
077-4447770

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר
גפן בסד
ביטוח ופיננסים למגזר החרדי